

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 119/22

Luxemburg, 7 iulie 2022

Hotărârea Curții în cauza C-576/20 | Pensionsversicherungsanstalt (Perioade de creștere a copilului în străinătate)

Perioadele de creștere a copilului realizate în alte state membre trebuie luate în considerare la calcularea pensiei pentru limită de vârstă

Curtea de Justiție confirmă jurisprudența sa potrivit căreia statul membru răspunzător pentru plata pensiei, în care beneficiarul a lucrat și cotizat exclusiv, atât anterior, cât și ulterior transferului reședinței în alt stat membru în care s-a consacrat creșterii copiilor săi, trebuie să ia în considerare aceste perioade de creștere a copilului

În luna noiembrie a anului 1987, după ce a desfășurat o activitate independentă în Austria, CC s-a instalat în Belgia, unde a dat naștere la doi copii, la 5 decembrie 1987 și, respectiv, la 23 februarie 1990. De la nașterea primului său copil, ea s-a consacrat creșterii acestora, fără a desfășura o activitate profesională, fără a dobândi perioade de asigurare și fără a primi prestații pentru creșterea lor. Situația a fost aceeași în Ungaria, unde a locuit în luna decembrie a anului 1991.

La întoarcerea sa în Austria în luna februarie a anului 1993, CC a continuat să își crească copiii timp de treisprezece luni, fiind în același timp afiliată în mod obligatoriu și cotizând la regimul de securitate socială austriac. Ulterior, ea a lucrat și cotizat în acest stat membru până la pensionarea sa.

După ce a solicitat acordarea unei pensii pentru limită de vârstă, casa de pensii austriacă i-a recunoscut acest drept prin decizia din 29 decembrie 2017. Perioadele de creștere a copilului efectuate în Austria au fost asimilate perioadelor de asigurare și au fost luate în considerare în vederea calculării cuantumului pensiei sale. În schimb, cele realizate în Belgia și Ungaria nu au fost luate în considerare.

CC a contestat această decizie susținând că perioadele de creștere a copilului realizate în alte state membre trebuie să fie asimilate unor perioade de asigurare în temeiul articolului 21 TFUE, care instituie dreptul cetățenilor Uniunii la liberă circulație, având în vedere că ea lucra și era afiliată la securitatea socială austriacă anterior și ulterior acestor perioade.

După respingerea apelului său, CC a formulat recurs la Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria). Având îndoieli cu privire la luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului realizate în alte state membre pentru calcularea pensiei pentru limită de vârstă, această instanță a solicitat Curții să interpreteze o dispoziție de drept derivat al Uniunii¹, aplicabilă *ratione temporis* în speță. Astfel, nu ar fi exclus ca această dispoziție să prevadă în mod

¹ Este vorba despre articolul 44 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2009, L 284, p. 1).

Acest articol 44, intitulat „Luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului”, prevede la alineatul (2) că în cazul în care, în temeiul legislației statului membru care este competent în conformitate cu titlul II din Regulamentul nr. 883/2004, nicio perioadă de creștere a copilului nu este luată în

exclusiv condițiile pentru o asemenea luare în considerare, iar CC nu le îndeplinește: la data la care a început prima ei perioadă de creștere a copilului, ea nu desfășura nicio activitate salariată sau independentă în Austria.

Prin hotărârea sa, Curtea respinge caracterul exclusiv al acestei dispoziții în ceea ce privește luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului realizate de aceeași persoană în diferite state membre și confirmă că aceste perioade trebuie luate în considerare în speță, în temeiul articolului 21 TFUE.

Aprecierii Curții

În primul rând, Curtea concluzionează că, având în vedere modul său de redactare, contextul în care se înscrie și obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte, articolul 44 din Regulamentul nr. 987/2009 trebuie interpretat în sensul că luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului realizate de aceeași persoană în diferite state membre nu intră sub incidența sa exclusivă.

Referitor la modul său de redactare, Curtea precizează că această dispoziție nu indică faptul că această luare în considerare intră în mod exclusiv sub incidența ei și că, deși este adevărat că dispoziția menționată constituie o codificare a jurisprudenței sale adoptate în această privință², la data intrării sale în vigoare, Hotărârea Reichel-Albert³ nu fusese încă pronunțată, concluziile rezultate din această din urmă hotărâre nu puteau, așadar, să fie luate în considerare la adoptarea Regulamentului nr. 987/2009 în vederea codificării lor eventuale.

În ceea ce privește contextul în care se înscrie articolul 44 din Regulamentul nr. 987/2009, referindu-se la titlul și la capitolul din care acest regulament face parte, Curtea precizează că această dispoziție instituie o regulă suplimentară care permite creșterea probabilității persoanelor în cauză de a obține o luare în considerare completă a perioadelor lor de creștere a copilului și, astfel, să evite, în măsura posibilului, ca situația să nu fie aceasta.

În ceea ce privește obiectivul Regulamentului nr. 987/2009, interpretarea potrivit căreia luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului realizate în diferite state membre ar intra sub incidența exclusivă a articolului 44 din acest regulament ar echivala cu **a permite statului membru răspunzător pentru plata pensiei pentru limită de vârstă a unei persoane, în care aceasta a lucrat și cotizat în mod exclusiv atât anterior, cât și ulterior transferului reședinței în alt stat membru în care s-a consacrat creșterii copiilor săi, să refuze luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului realizate de această persoană în alt stat membru** și, prin urmare, să o **dezavantajeze pentru simplul motiv că și-a exercitat dreptul la liberă circulație**. Prin urmare, o astfel de interpretare **ar fi contrară obiectivelor urmărite de acest regulament, în special în ceea ce privește finalitatea de a garanta respectarea principiului liberei circulații**, consacrat la articolul 21 TFUE, și ar risca, așadar, să pună în pericol efectul util al articolul 44 din acest regulament.

În al doilea rând, Curtea statuează că, pentru a asigura respectarea acestui principiu, învățămintele care decurg din

considerare, instituția din statul membru a cărui legislație se aplică persoanei vizate, în conformitate cu titlul II din Regulamentul nr. 883/2004, pe motivul că aceasta desfășura o activitate salariată sau independentă la data la care, în conformitate cu această legislație, perioada de creștere a copilului a început să fie luată în considerare pentru copilul în cauză, rămâne responsabilă pentru luarea în considerare a acestei perioade drept perioadă de creștere a copilului în conformitate cu legislația proprie, ca și cum aceasta a avut loc pe teritoriul său.

² A se vedea Hotărârea din 23 noiembrie 2000, Elsen, [C-135/99](#), și Hotărârea din 7 februarie 2002, Kauer, [C-28/00](#) (a se vedea de asemenea comunicatul de presă [nr. 13/02](#)), în care Curtea a stabilit criteriul „legăturii strânse” sau al „legăturii suficiente” dintre perioadele de asigurare realizate ca urmare a desfășurării unei activități profesionale în statul membru în sarcina căruia persoana în cauză solicită o pensie pentru limită de vârstă și perioadele de creștere a copilului pe care această persoană le-a efectuat în alt stat membru. Curtea a statuat că împrejurarea că aceste persoane, care lucraseră exclusiv în statul membru răspunzător pentru plata pensiei lor pentru limită de vârstă, desfășurau, la momentul nașterii copilului lor, o activitate salariată pe teritoriul acestui stat membru permitea să se stabilească existența unei asemenea legături strânse sau suficiente și că, prin urmare, legislația statului membru respectiv era aplicabilă în ceea ce privește luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului desfășurate în alt stat membru pentru acordarea unei asemenea pensii.

³ În Hotărârea din 19 iulie 2012, Reichel-Albert, [C-522/10](#), Curtea a statuat că articolul 21 TFUE trebuie interpretat în sensul că obligă instituția competentă dintr-un prim stat membru să ia în considerare, în scopul acordării unei pensii pentru limită de vârstă, perioadele consacrate creșterii copiilor realizate într-un al doilea stat membru ca și cum aceste perioade ar fi fost realizate pe teritoriul său național, de către o persoană care nu a exercitat activități profesionale decât în primul stat membru și care, la momentul nașterii copiilor săi, încetase temporar să lucreze și își stabilise temporar reședința, pentru motive strict familiale, pe teritoriul celui de al doilea stat membru.

Hotărârea Reichel-Albert pot fi transpuse la o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care persoana în cauză nu îndeplinește condiția privind desfășurarea unei activități salariate sau independente impusă de această dispoziție pentru a obține, în vederea acordării unei pensii pentru limită de vârstă, luarea în considerare de către statul membru răspunzător pentru plata acestei pensii a perioadelor de creștere a copilului pe care ea le-a realizat în alte state membre. Prin urmare, acest stat membru este obligat să ia în considerare perioadele respective în temeiul articolului 21 TFUE, în măsura în care această persoană a lucrat și a cotizat exclusiv în statul membru menționat, atât anterior, cât și ulterior transferului reședinței sale în alt stat membru în care a efectuat perioadele menționate.

Astfel, Curtea constată că există, la fel ca în situația în discuție în Hotărârea Reichel-Albert, **o legătură suficientă între perioadele de creștere a copilului realizate de CC în străinătate și perioadele de asigurare realizate ca urmare desfășurării unei activități profesionale în Austria. Prin urmare, legislația acestui stat membru trebuie să se aplice în scopul luării în considerare și a validării acestor perioade în vederea acordării unei pensii pentru limită de vârstă de către același stat membru.**

Dacă CC nu ar fi părăsit Austria, perioadele sale de creștere a copilului ar fi fost luate în considerare în scopul calculării pensiei sale pentru limită de vârstă în Austria. Prin urmare, la fel ca persoana interesată din cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Reichel-Albert, ea este dezavantajată pentru simplul motiv că și-a exercitat dreptul la liberă circulație, ceea ce este contrar articolului 21 TFUE.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

